

BURGER VERZETS GROEPEN. (B.V.G.)

Uittreksels instructie's Kp - Rayons-Commandant Zuid.

Aan H.H. Rayon Commandanten,

Hieronder volgen enige richtlijnen betreffende de organisatie en inrichting der B.V.G.-en.

De burgerverzetsgroepen hebben een geheel andere taak dan de daarnaast bestaande militaitegroepen. Blijven de militaire groepen onder één centrale bevelvoering staan, met de B.V.G-en is dit niet het geval daar dit practies onmogelijk zal zijn. De taak van iedere B.V.G. is verschillend, al naar gelang de omstandigheden van plaats, tijd en mogelijkheden. Wel kunnen er omtrent de te plegen verzets actie's enige algemene grondbeginselen gegeven worden, hetgeen ook geschieden zal, maar toch blijft alles van plaatselijke omstandigheden afhankelijk. Daarom is het, dat de B.V.G-en vanaf het ogenblik van handelen zelfstandig zijn. Dit ogenblik van actief optreden wordt echter nog van hogerhand gegeven. Omdat dus de B.V.G-en zelfstandig zullen staan, is het een zeer voornamelijk eis, dat de commandanten van elke groep tot in de finesses voor hun taak berekend zijn. Met de persoon van de commandant staat of valt de gehele B.V.G-actie.

Elk Rayon-Commandant, moet een commandant voor de B.V.G-en aanstellen en hij behoort hierbij goed te overwegen, dat van deze keuze alles wat met de B.V.G. in zijn rayon samenhangt, afhankelijk is. IK KAN HIEROP NIET VOLDOENDE DE NADRIJK LEGGEN; en ik herhaal dat van de keuze van de groepscommandant het al of niet succes hebben van de B.V.G. afhangt. Niemand kan zich van deze taak te goed kwijten.

De grootte der groepen wordt het beste genomen op 5 man, plus de groepscommandant (G.C.) Grotere groepen zijn niet aan te bevelen, daar de B.V.G-en ongewapend zijn en een groter aantal, slechts grotere kwetsbaarheid met zich mede brengt.

Het aantal groepen is ook niet in een vaste regel aan te geven, doch als norm wordt een groep per 5000 inwoners voorgesteld, en het is wenselijk, dat hier zoveel mogelijk de hand aan gehouden wordt. Op een dorp is dit veel beter uitvoerbaar, dan in de stad, waarbij nog komt dat deze laatste straks, onder veel moeilijker omstandigheden zullen moeten opereren.

Methode van groepering. De keuze van de G.C. moet zeer zorgvuldig geschieden. Iemand wordt niet aangesteld omdat hij plaatselijk een autoriteit is, doch omdat hij waarschijnlijk over de beste capaciteiten beschikt. Daarnaast is het misschien wenselijk dat de G.C. aan de volgende eisen voldoet.

1. Niet jonger dan 24 jaar, niet ouder dan 45;
2. ongehuwd;
3. ex-militair;
4. niet aangesloten bij gewapende- verzets- of ordegroep;
5. moet reeds eerder illigitaal werkzaam zijn geweest ;
6. zijn beweegreden moet niet uit haat bestaan. (dit is een onbetrouwbare en onzekere factor. Liever vaderlandsliefde en religieuze overtuiging.)
7. hij moet bereid zijn ook actief op te treden en zich niet beperken tot het geven van commando's;
8. hij moet een man van achting zijn en overwicht over zijn mannen kunnen uitoefenen.

Niet alle voorwaarden zijn strikt vereist. Aan die onder de nummers 4, 6, 7, en 8 moet echter zeker worden voldaan.

De G.C.-en kunnen waarschijnlijk het beste gevonden worden in de rijen van hen die voor onderduikers-organisatie's werken of gewekt hebben. De bovengenoemde eisen dienen dan om aan te geven in welke richting ongeveer gezocht moet worden.

De commandanten der B.V.G-en werven zoveel mogelijk ieder lid persoonlijk aan. Contact tussen de leden is overbodig, zolang er nog geen sprake is van actief optreden. De G.C.-en kennen dus de districtsorganisator (D.O.) en de leden, de leden slechts de G.C.

De rayons-commandant der P.A.N. houden voortdurend contact met de G.C-en daar het zeer wel mogelijk is, dat voor de belangen der B.V.G-en soms ook militaire ploegen ingezet worden ofwel dat deze anderszins bijstand moeten verlenen.

De taak der groeps-commandanten, is dus op de eerste plaats, zoals we al zagen, het aanwerven der leden waar hij de volgende eisen aan moet stellen.

1. zij moeten bereid zijn, zijn bevelen uit te voeren;
2. zij moeten voldoe aan zijn facultatief gestelde eisen omtrent leeftijd etc;

Als tweede gedeelte van zijn taak ziet de G.C. uit naar geschikte objecten. Zijn doelen kiest hij nu reeds en bespreekt ze met zijn D.O.

Hij schaft het materiaal aan dat hij denkt nodig te hebben en spreekt met ieder lid zijn eventuele taak.

En tenslotte zorgt de G.C. reeds voor enige koeriers (liever nog voor koeriersters) die straks zo nodig het contact kunnen onderhouden tussen de omliggende G.C-en die hun dan bekend gemaakt worden. De koeriers(sters) kunnen dan ook een onderdeel vormen van een in voorbereiding zijnde waarschuwings-systeem.

De taak der groepen. Het hoofddoel is:

Het hinderen van den vijand in zijn bewegingsvrijheid en zo mogelijk het aantasten van zijn potentiëel. Hier moet dus het zwaartepunt liggen, op het blokkeren van zijn spoor- en verkeerswegen. De onderstaande opsomming van wat een B.V.G. kan doen is zeer onvollegig. Iedere G.C kan, de plaatselijke situaties in aanmerking nemend, deze opsomming nog aanvullen, terwijl bovendien veel zal afhangen van de tactische situatie op het ogenblik van handelen.

Mogelijk is b.v.:

1. het belemmeren van vijandelijk spoorverkeer door uitschroeven van rails, het omzetten van wissels, het inbrengen van zand in de olie-potten de wagons, etc;
2. het belemmeren van vijandelijk verkeer b.v. door aanbrengen van versperringen, het strooien van grote hoeveelheden glasscherven, kopspijkers etc. Het werken met spijkerplanken of het opgraven van wegen;
3. verwijderen van richtingaanwijzers e.d.
4. het assisteren en inlichten van eventuele parachutisten;
5. het spannen van staaldraad over den weg ;
6. het vernielen van vijandelijke transportmiddelen door middel van brand, etc;

Dit zijn enkele van de voornaamste dingen die mogelijk zijn, maar er zijn nog talloze variatie's,. Beslissend zijn en blijven de omstandigheden van het ogenblik. De koelbloedigheid en het vermogen tot het nemen van initiatief van de commandanten spelen hierbij een grote rol. Ieder der hierbovengenoemde sabotage middelen is vrij onbelangrijk. Indien dit alles echter landelijk wordt toegepast, kunnen de resultaten zeer bevredigend zijn. Het vernielen van één weermachts-auto in Tietjerksteradeel is niet bijster opwindend. Het vernielen van 600 auto's over geheel het land (d.i. één per 3 groepen) wordt pijnlijk. Hetzelfde geldt voor lekke banden, omgehakte bomen etc. Het is de massale actie die hier moet leiden.

Resumerend, komen we tot het volgende:

1. De B.V.G-en worden gevormd door den onder verantwoordelijkheid der Kp
2. Tijdens gevechtshandelingen, doch eerst na bevel top Kp zijn de B.V.G-en volkomen autonoom. De districten houden dan op te bestaan.

3. Als regel één groep bestaande uit 5 man plus de commandant per 5000 inwoners gevormd.
4. De B.V.G.-en hebben tot taak het voeren van z.g.n. "non-explosieve" sabotage, met het voornaamste tactische doel: het bestrijden van vijandelijke verbindingen.
5. De taak van de G.C. is, vóór de gevechtshandelingen, het aanwerven van leden, het verzorgen van materieel, het instrueren van ieder lid afzonderlijk, het kiezen en voorbereiden van objecten, bovenal het aanwakkeren van den strijdgeest, het bevorderen van de z.g.n. "stille sabotage". Tijdens gevechtshandelingen: Het voeren van zelfstandig bevelmet in de handhouding van zijn groep.

SLOT/

De tijd dringt, dus daar waar burgerverzer nog niet georganiseerd is, moet dit op korten termijn nog geschieden. Maar al zouden er nog zoveel groepen zijn, als de geest van weerbaarheid uit de harten der Nederlanders is verdwenen, is dit plan het papier niet waard, waarop het is geschreven.

Als echter, waarvan ik diep overtuigd ben, nog iets van dien strijdgeest is overgebleven in deze generatie, als wij nog Watergeuzen zijn in het beslissende uur, dan kan dit plan, mits behoorlijk georganiseerd, redelijke en zelfs verrassende resultaten opleveren.

Juist echter omdat de meningen ~~betreffende de vechtlust van het~~ ~~volk~~ over de vechtlust van het NEDERLANDSE VOLK en de kracht van hun vrijheidsliefde verschillend gezien worden, zullen ook de meningen omtrent de dienstbaarheid van het geval uiteenlopen.

Dit echter is zeker, men kan het plan ook NIET uitvoeren en NIETS doen als het er op aan komt. Een volk echter, dat niet bereid is, tegen den verdrukker op te staan en voor zijn vrijheid te vechten, verdient slechts:
ROEMLOOS ONDER TE GAAN IN DEN OCEAAN DER VERGETELHEID.!!!!!!!!!!!!

P.A. - DISTRICTS-COMMANDANT I

